Kołakowski Leszek

Miejsce urodzenia Radom

Data urodzenia 23-10-1927

Miejsce śmierci Oxford

Data śmierci 17-07-2009

Kołakowski Leszek, ur. 23 X 1927 w Radomiu, zm. 17 VII 2009 w Oxfordzie. Absolwent Uniwersytetu Łódzkiego, kierunek filozofia (1950), doktorat (1953), habilitacja (1955), profesor (1964).

II 1946 – XII 1948 członek PPR; XII 1948 – X 1966 PZPR; w l. 60. ZLP.

IV 1945 – II 1948 członek Związku Walki Młodych. XI 1945-VII 1948 członek Akademickiego Związki Walki Młodych „Życie" (m.in. wiceprzewodniczący Zarządu Okręgowego w Łodzi, kierownik działu kulturalno-propagandowego tamże, członek Zarządu Głównego). Od X 1945 współpracownik dwutygodnika „Życie" (organ ZWM w Łodzi, nast. AZWM „Życie" tamże). III–IX 1946 kierownik działu Informacji i Prasy w Bratniej Pomocy Studentów Uniwersytetu Łódzkiego. 1947 pracownik Komitetu Akademickiego PPR w Łodzi; XI 1947 – IV 1948 wiceprezes Komitetu Koordynacyjnego Polskich Organizacji Społecznych w Łodzi. 1948–1950 w Związku Akademickim Młodzieży Polskiej. XI 1947 – VIII 1948 młodszy asystent w Katedrze Historii Filozofii UŁ. IX 1948 – VIII 1949 mł. asystent w Katedrze Historii Filozofii na Wydz. Humanistycznym UŁ. XII 1948 – III 1949 mł. asystent w Katedrze Logiki, Metodologii i Teorii Poznania na Wydz. Humanistycznym UŁ. I 1949 – X 1950 mł. asystent Katedry Materializmu Dialektycznego i Historycznego w Wyższej Szkole Partyjnej przy KC PZPR w Warszawie i Wydziału Wydawniczego tamże. VIII 1949 – IX 1950 członek redakcji „Nowych Dróg". X 1949 – VIII 1950 mł. asystent na Seminarium Filozoficznym III na Uniwersytecie Warszawskim. X 1950 – VIII 1951 młodszy asystent na Seminarium Materializmu Dydaktycznego i Historycznego na UW. Od X 1950 – XII 1953 aspirant w Katedrze Historii Filozofii Instytutu Kształcenia Kadr Naukowych przy KC PZPR. I 1952 – 1957 członek komitetu redakcyjnego rocznika „Studia Logica". IX

1952 – IX 1955 pracownik Katedry Historii Filozofii IKKN przy KC PZPR/Instytutu Nauk Społecznych przy KC PZPR. I 1953 – 1957 członek redakcji czasopisma „Studia Filozoficzne" (1956–1957 redaktor nacz.). 1954–1959 samodzielny pracownik Katedry Historii Filozofii i Myśli Społecznej na Wydz. Filozofii UW, od X 1955 pracownik Katedry Historii Filozofii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. 1955–1972 pracownik naukowy Instytutu Filozofii i Socjologii PAN. 1955–1957 współpracownik czasopism „Po Prostu" i „Nowa Kultura". 1955–1962 uczestnik spotkań Klubu Krzywego Koła w Warszawie. III 1957 – IV 1958 członek redakcji „Nowej Kultury". W V 1957 potępiony za rewizjonizm przez Władysława Gomułkę. 1957–1959 redaktor nacz. „Studiów Filozoficznych". III 1959 – III 1968 kierownik Katedry Historii Filozofii Nowożytnej na Wydz. Filozoficznym UW. III 1959 – 1966 współpracownik pisma „Argumenty". W 1962 w kierowanej przez niego katedrze na UW odbywały się spotkania Klubu Poszukiwawczy Sprzeczności, był jednym z gości zapraszanych na spotkania klubu. 1965 współinicjator nieoficjalnego interdyscyplinarnego seminarium rewizjonistycznego organizowanego w mieszkaniach prywatnych, nast. w gabinecie Stefana Żółkiewskiego w siedzibie PAN, 1964–1968 uczestnik tegoż. VII 1965 mąż zaufania Karola Modzelewskiego w procesie za napisanie *Listu otwartego do Partii*. 21 X 1966 na Wydz. Historycznym UW wygłosił wykład w dziesiątą rocznicę Października '56 zawierający krytyczną ocenę polityki władz PRL, 27 X 1966 wyrzucony z PZPR. 29 II 1968 aktywny uczestnik zebrania Oddz. Warszawskiego ZLP, w czasie którego broniono represjonowanych studentów. 1 III 1968 sygnatariusz listu 22 profesorów do premiera PRL w sprawie ograniczeń wolności słowa. III 1968 jeden z profesorów atakowanych w prasie oficjalnej, 25 III 1968 usunięty z pracy na UW, 1968–1988 objęty zapisem cenzorskim. Od 30 XI 1968 na emigracji we Francji, Kanadzie i USA, od 1969 w Wielkiej Brytanii. 1969–1970 wykładowca na Uniwersytecie McGilla w Montrealu, Uniwersytecie Montrealskim, Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley, 1970–1991 profesor w All Souls College na Uniwersytecie Oxfordzkim. Od IV/V 1971 współpracownik paryskiej „Kultury" i Instytutu Literackiego w Paryżu. 1973–1990 współpracownik „Aneksu". Od 1974

współpracownik rosyjskiego emigracyjnego pisma „Kontinent". 1975 *visiting professor* na Uniwersytecie Yale w New Haven w USA.

XII 1975 sygnatariusz Listu '59 przeciwko poprawkom w Konstytucji PRL. V 1976 uczestnik protestu w Ognisku Polskim w Londynie przeciwko represjom dysydentów w ZSRR i innych krajach socjalistycznych. X 1976 uczestnik „Sympozjum 56" w Paryżu. Od X 1976 współinicjator Obywatelskiego Komitetu Zbiórki na Pomoc Ofiarom Wydarzeń Czerwcowych. Od XII 1976 jeden z mężów zaufania Polskiego Porozumienia Niepodległościowego. XII 1976 współinicjator konferencji poświęconej działalności KOR w siedzibie Stowarzyszenia Prasy Zagranicznej w Londynie. Od XII 1976 jeden z rzeczników *Apelu na rzecz robotników polskich*. III 1977 współorganizator konferencji prasowej w Kolonii w RFN na temat sytuacji po protestach robotniczych w Polsce; jeden z sygnatariuszy depeszy do Jiřiego Hájka w sprawie śmierci Jana Patočki. V–VII 1977 współorganizator protestów na Zachodzie w obronie represjonowanych robotników i działaczy KOR, sygnatariusz apelu 136 intelektualistów z wielu krajów o zwolnienie z aresztów członków KOR, autor listu do Willy'ego Brandta w tej sprawie, sygnatariusz apelu intelektualistów amerykańskich do władz PRL ws konieczności poszanowania zapisów Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka i układów helsińskich oraz uwolnienia działaczy KOR. V 1977 sygnatariusz wystosowanego przez międzynarodową grupę intelektualistów *Apelu do opinii publicznej na Zachodzie* w sprawie poszanowania praw człowieka w ZSRR i innych państwach Europy Wschodniej. X 1977–1981 członek KSS „KOR", przedstawiciel na Zachodzie. 1978–1980 autor tekstów publikowanych w prasie niezależnej w Polsce m.in. w „Krytyce", „Pulsie" i „Zapisie" oraz w formie broszur i książek ukazujących się w drugim obiegu. II 1978 sygnatariusz *Deklaracji* TKN, członek tegoż. 1978–1980 organizator wsparcia finansowego dla TKN. Od IX 1979 z Aleksandrem Smolarem przedstawiciel KSS „KOR" do kontaktów z Międzynarodówką Socjalistyczną. 1979 współorganizator międzynarodowego Komitetu Pomocy dla Towarzystwa Kursów Naukowych i Komitetu na Rzecz Wolnej Nauki w

Polsce.

1980–1981 uczestnik akcji wspierających „S". 1980–1989 członek jury Niezależnej Fundacji Popierania Kultury Polskiej (POLCUL Foundation w Australii).

1982 współtwórca Funduszu Pomocy Niezależnej Literaturze i Nauce Polskiej. 1982–1989 autor tekstów publikowanych w prasie podziemnej (m.in. „Aletheia", „Almanach Humanistyczny", „Arka", „Krytyka" i „Veto") oraz książek przedrukowanych przez podziemne wydawnictwa (m.in. ABC, CDN, In Plus, Krąg, NOW-a, Officyna Liberałów, Przedświt, Wielkopolska Inicjatywa Wydawnicza, Wola, Wyzwolenie). 1982–2009 współpracownik „Zeszytów Literackich". 1983–1989 przedstawiciel zagraniczny Oświaty Niezależnej, Zespołu ds. Kultury/Komitetu Kultury Niezależnej i Społecznego Komitetu Nauki. 1984–1989 pełnomocnik merytoryczny Konsorcjum Oświata-Kultura-Nauka w Warszawie. XII 1988 – 1989 członek Komitetu Obywatelskiego przy Przewodniczącym NSZZ „Solidarność" Lechu Wałęsie.

1991 członek korespondent PAN, 1998 członek rzeczywisty PAN. 1991–2009 członek Rady Fundacji im. Stefana Batorego w Warszawie. Od 1995 na emeryturze, nast. nadal czynny w życiu naukowym, wygłaszał wykłady i uczestniczył w debatach w Polsce i in. krajach. 2004 honorowy członek All Soul College w Oxfordzie. Od 2006 honorowy członek Rady Fundacji Centrum Twórczości Narodowej w Warszawie.

Jeden z głównych przedstawicieli tzw. warszawskiej szkoły historii idei. Autor książek m.in. *Szkice o filozofii katolickiej* (1955), *Wykłady o filozofii średniowiecznej* (1956), *Jednostka i nieskończoność. Wolność i antynomie wolności w filozofii Spinozy* (1958), *Świadomość religijna i więź kościelna. Studia nad chrześcijaństwem bezwyznaniowym siedemnastego wieku* (1965), *Kultura i fetysze* (1967), *Obecność mitu* (1972), *Główne nurt marksizmu* (1976–1979), *Czy diabeł może być zbawiony i 27 innych kazań* (1982), *Pochwała niekonsekwencji. Pisma rozproszone z lat 1955–1968* (1989).

Odznaczony Orderem Orła Białego (1998).

III 1963–1968 rozpracowywany przez Departament III MSW w ramach SOR krypt. Senator, 1968–1975 przez Departament I MSW w ramach SOR krypt. Senator.

Jan Olaszek

Emigracja, Komitet Kultury Niezależnej, KOR, KSS KOR, Łódź, TKN, Warszawa

Poprzedni Strona
Następny Strona

Zgłoś błąd